

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΝΟΤΗΤΑ Α΄

ΤΟΜΕΑΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ή ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ;

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η Ελλάδα βρίσκεται στην πιο κρίσιμη καμπή της ιστορίας της. Το Ευρωπαϊκό όραμα με το οποίο γαλουχήθηκαν οι γενιές μετά την μεταπολίτευση, έχει ήδη οδηγήσει σε απώλεια της Εθνικής μας Κυριαρχίας, αλλά και σε απώλεια της εσωκομματικής δημοκρατίας.

Κάτω από μια κατ' επίφαση Κοινοβουλευτική Δημοκρατία υποβόσκουν δομές απολυταρχικού χαρακτήρα. Οι δομές αυτές άλλωστε του Ελληνικού πολιτεύματος ευθύνονται τα μέγιστα για την κρίσιμη κατάσταση την οποία βιώνει σήμερα ο Ελληνικός λαός.

Τις τελευταίες δεκαετίες κυριάρχησαν, σε όλα τα επίπεδα, δυναστείες που βασίζονται σε πελατειακές σχέσεις και πάνω σε αυτές είναι δομημένο το Ελληνικό Κράτος και η κοινωνία μας, με αποτέλεσμα να καθίσταται λειτουργικά αδύνατη η λειτουργία των θεσμών.

Το πελατειακό αυτό σύστημα εξουσίας που είναι από τη φύση του αναξιοκρατικό, έχει ήδη καταρρεύσει και πρέπει να αναδομηθεί εκ βάθρων, γιατί μόνο έτσι μπορεί να επιτευχθεί ο πραγματικός εκδημοκρατισμός της χώρας μας.

Προς αυτήν την κατεύθυνση μπορεί να συμβάλει ένα Νέο Σύνταγμα, αλλά και μια δέσμη μέτρων για τη βελτίωση της απονομής της Δικαιοσύνης, ώστε να αισθάνεται ο κάθε πολίτης την ασφάλεια της δίκαιης απονομής της από κάθε κρατική ή και άλλης μορφής αυθαιρεσία.

Σήμερα η Συνταγματική τάξη έχει καταλυθεί. Η Βουλή σπανίως νομοθετεί, αντιθέτως νομοθετεί η Κυβέρνηση με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και με την ισχύ των μνημονίων, τα οποία ουσιαστικά έχουν την ισχύ απλού νόμου, αφού δεν έχουν ψηφιστεί και κυρωθεί με την αυξημένη πλειοψηφία που απαιτεί το άρθρο 28, παρ. 2 του Συντάγματος. Η ευθύνη σ' αυτό βεβαίως βαρύνει και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας που με την υπογραφή του, αντίθετα προς το Σύνταγμα, συνήνεσε στην εφαρμογή τους, αντί να αρνηθεί και να τα αναπέμψει για την ψήφισή τους με αυξημένη πλειοψηφία.

Η χώρα χρειάζεται εκλογές για Συντακτική Συνέλευση, χρειάζεται ένα καινούργιο Σύνταγμα, το οποίο θα αποτελέσει την αρχή της Τέταρτης Ελληνικής Δημοκρατίας και θα γίνει ο καταλύτης για έναν ελπιδοφόρο κοινωνικό μετασχηματισμό.

Στην περίπτωση όμως που αυτό δεν είναι εφικτό και η Βουλή είναι Αναθεωρητική, προτείνονται οι πιο κάτω τροποποιήσεις, στα πλαίσια της Αναθεώρησης του Συντάγματος. Ταυτόχρονα, όμως, πρέπει να ενεργοποιηθεί και το άρθρο 120 του Συντάγματος, αφού αποτελεί δικαίωμα, αλλά και υποχρέωση του κάθε Έλληνα πολίτη, να αντιστέκεται σε κάθε παραβίαση του Συντάγματος που επιχειρείται από την παρούσα και κάθε άλλη μελλοντική κυβέρνηση που συντάσσονται και υπηρετούν τα ξενόδοξα συμφέροντα.

B. Η ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ

Η Συνταγματική Αναθεώρηση που προτείνεται πρέπει να βασιστεί στις ακόλουθες, ενδεικτικά, βασικές αρχές και αλλαγές που αφορούν στην τροποποίηση ή κατάργηση των άρθρων του Συντάγματος με αρ. 27, 28 παρ. 2 και 3, 44 παρ. 1, 44 παρ. 2 σε συνδυασμό με 35 παρ. 3, 54 παρ. 3, 56 παρ. 1, 74 παρ. 5, εδάφ. στ, 81 παρ. 2, 86, 89 παρ. 1 και 4 και 90 παρ. 5, κλπ, όπως:

1. Καθιέρωση ανωτάτου ορίου για τη συνολική θητεία όλων των αιρετών αξιωμάτων και ιδίως:
 - a. Ο Πρόεδρος να έχει αυξημένες ρυθμιστικές εξουσίες, όπως αυτές ίσχυαν πριν την Αναθεώρηση του 1986.
 - b. Εκλογή βουλευτών μόνο για δύο τετραετίες. Η υπέρβαση του ανώτατου ορίου συνολικής βουλευτικής θητείας συνεπάγεται αυτοδίκαια κώλυμα για την υποβολή νέας υποψηφιότητας. Αυτό θα επιτευχθεί με προσθήκη νέας παραγράφου στο άρθρο 56 του Συντάγματος. Θα προβλεφθούν βέβαια μεταβατικές ρυθμίσεις για τους εν ενεργεία βουλευτές. Κατ'αυτόν τον τρόπο θα παρεμποδιστεί η επαγγελματικοποίηση των πολιτικών.
 - c. Υπουργοί και Υφυπουργοί να είναι οπωσδήποτε εν ενεργεία βουλευτές. Έτσι θα εκλείψει το φαινόμενο των "δοτών" που καταλαμβάνουν τις θέσεις αυτές με απευθείας ανάθεση από τον Πρωθυπουργό, χωρίς να έχουν τύχει της λαϊκής ψήφου και συνεπώς αποτελούν προσωπική και μόνο επιλογή του τελευταίου. Το κυριότερο πλεονέκτημα της ρύθμισης αυτής είναι ότι, συνδυαζόμενη με τη συμπλήρωση του χρονικού ορίου βουλευτικής θητείας, θα καθιστά ανέφικτη την πολυετή παραμονή του Πρωθυπουργού στην εξουσία και την ταύτιση των κομμάτων εξουσίας με συγκεκριμένα πρόσωπα. Η αναθεωρούμενη διάταξη εδώ είναι του άρθρου 81 παρ. 2 του Συντάγματος.
 - d. Κατάργηση της παρ. 3 του άρθρου 54 του Συντάγματος, δηλαδή του θεσμού των Βουλευτών Επικρατείας.
2. Κατάργηση του άρθρου 86 του Συντάγματος, περί ποινικής ευθύνης Υπουργών και Υφυπουργών για ποινικά αδικήματα που έχουν τελέσει κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, ώστε να λογοδοτούν όπως όλοι οι πολίτες στα κοινά δικαστήρια, χωρίς καμία ανάμιξη της Βουλής. Επίσης, να θεσπισθεί νόμος για τη δέσμευση εξ αρχής των καταθέσεων και όλων των περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται στην κατοχή τους όσων Υπουργών ή Υφυπουργών διωχθούν ποινικά και εφόσον καταδικαστούν να δημεύονται, κατά το μέρος που δεν δικαιολογείται η απόκτηση τους.
3. Τροποποίηση του νόμου 3126/2003, όπως ισχύει σήμερα, «Περί ποινικής ευθύνης Υπουργών».

Ενδεικτικά, το άρθρο 3, παρ. 1 του νόμου τροποποιείται ως εξής: «Οι αξιόποινες πράξεις του άρθρου 1, παρ. 1 του παρόντος νόμου που αφορούν πλημμελήματα και κακουργήματα, οι οποίες τελέστηκαν μεν κατά τη διάρκεια άσκησης των καθηκόντων του Υπουργού, αλλά δεν σχετίζονται άμεσα με αυτά και αφορούν αδικήματα του κοινού ποινικού δικαίου, παραγράφονται σύμφωνα με όσα ορίζονται στην διάταξη του άρθρου 111 ΠΚ. Η έναρξη του χρόνου της παραγραφής υπολογίζεται από την επομένη της λήξης της Υπουργικής θητείας. Το διάστημα που ο διαπράξας το αδίκημα Υπουργός ασκεί υπουργικά καθήκοντα, τόσο κατά την βουλευτική περίοδο που τέλεσε την πράξη, όσο και σε

οποιαδήποτε επόμενη, είτε συνεχώς, είτε κατά διαστήματα, δεν προσμετράται στο χρόνο παραγραφής η οποία και αναστέλλεται αντίστοιχα.».

4. Τροποποίηση των άρθρων 35, παρ. 3 και 44, παρ. 2 του Συντάγματος, όσον αφορά στις διαδικαστικές προϋποθέσεις για την προκήρυξη δημοψηφίσματος, ώστε ο θεσμός αυτός να αποτελέσει όργανο ελέγχου της κρατικής εξουσίας από το εκλογικό σώμα. Ειδικότερα εξειδικεύονται οι τροποποιήσεις αυτές ως εξής:

- a. Σύμφωνα με την ιδρυτική διακήρυξη του κινήματός μας οι αποφάσεις μείζονος σημασίας πρέπει να λαμβάνονται από τους ίδιους τους πολίτες άμεσα και όχι με την ισχύ της αντιπροσωπευτικότητας. Μολονότι για την ολόπλευρη και πλήρη καθιέρωση του θεσμού του δημοψηφίσματος απαιτείται συντακτική συνέλευση και όχι απλώς αναθεωρητική, στα πλαίσια αναθεωρήσεως του συντάγματος είναι δυνατή η διεύρυνση του θεσμού. Υπό τις παρούσες συνθήκες με τα πολλαπλά προβλήματα που αφορούν όχι μόνο στη ζωή των πολιτών, αλλά κυρίως στην ύπαρξη της χώρας μας και την εθνική της κυριαρχία που κινδυνεύει παντοιοτρόπως, η διεξαγωγή δημοψηφίσματος επιβάλλεται, ώστε οι πολίτες να έχουν την ευθύνη των μεγάλων επιλογών που αφορούν στο μέλλον τους, αλλά και το μέλλον της χώρας μας.
- b. Ειδικότερα τα θέματα για τα οποία απαιτείται η διενέργεια δημοψηφίσματος είναι ενδεικτικά όσα αφορούν: α) στη μορφή του πολιτεύματος, β) στη συμμετοχή της χώρας σε διεθνείς οργανισμούς ή αποχώρηση απ' αυτούς, γ) στις διεθνείς συμβάσεις με βάση τις οποίες η χώρα δεσμεύεται νομικά, οικονομικά, εθνικά, πολιτιστικά, εκχωρώντας μέρος της εθνικής της κυριαρχίας ή του εθνικού της πλούτου και της ασυλίας επί των περιουσιακών της στοιχείων και δικαιωμάτων, δ) στις διεθνείς συνεργασίες με χώρες για στρατιωτικής και οικονομικής φύσεως ζητήματα που θα καθορίζουν το μέλλον της χώρας μας, και ε) για κάθε άλλο ουσιαστικό ζήτημα της γενικής κυβέρνησης.
- c. Προϋπόθεση για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος με λαϊκή πρωτοβουλία είναι να το ζητήσει τουλάχιστον το 5% των εχόντων δικαίωμα ψήφου Ελλήνων πολιτών, με αίτησή τους στην οποία θα ορίζεται το θέμα και ο τρόπος υποβολής του στο εκλογικό σώμα. Η αίτηση αυτή θα υποβάλλεται εγγράφως στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας από τις κατά τόπους περιφέρειες που είναι αρμόδιες για τη συγκέντρωση των αιτημάτων και τη διαβίβαση στην προεδρεία της δημοκρατίας.
- d. Για τις περιπτώσεις που η κυβέρνηση ψήφισε νόμους και συνήψε συμβάσεις που τις επικύρωσε η βουλή ακόμη και με την αυξημένη πλειοψηφία των 3/5 ή των 2/3 και απαιτείται να διεξαχθεί γι' αυτές δημοψήφισμα, ο χρόνος υποβολής του αιτήματος διεξαγωγής δημοψηφίσματος, θα πρέπει να καθορίζεται σε ένα (1) έτος το αργότερο από την ψήφιση του νόμου ή την επικύρωση της συμβάσεως κλπ. Συνεπώς, οι παντός είδους νόμοι συμβάσεις αποφάσεις ψηφίσματα κλπ θα πρέπει να έχουν την έννοια της προσωρινότητας και να αποκτούν την οριστική ισχύ τους μετά την έγκρισή τους. Εάν δεν συγκεντρωθεί ο απαραίτητος αριθμός αιτήσεων ή δεν υποβληθεί καν αίτημα τα κάθε είδους νομοθετήματα και ψηφίσματα καθίστανται οριστικά και δεν μπορούν να τεθούν προς κρίση σε δημοψήφισμα.
- e. Εάν μετά τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος το αποτέλεσμα είναι θετικό για τις παντός είδους κυβερνητικές αποφάσεις που ετέθησαν προς κρίση αυτές καθίστανται οριστικές, εάν όμως είναι αρνητικό τότε αυτές καταργούνται αυτοδικαίως.

Επίσης απαιτούνται και οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

α. Απαγορεύεται να εισάγονται για συζήτηση στην Βουλή νομοσχέδια, τα οποία περιέχουν διατάξεις άσχετες με το κύριο αντικείμενο τους, καθώς και προσθήκες και τροπολογίες που εισάγονται στην Ολομέλεια της Βουλής, χωρίς να έχουν κατατεθεί και συζητηθεί στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής (άρθρο 74, παρ.5 του Συντάγματος).

β. Η διασφάλιση της λειτουργικής ανεξαρτησίας των δικαστικών λειτουργών με παράλληλη τροποποίηση του άρθρου 90, παρ. 5 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο οι προαγωγές στις θέσεις της ηγεσίας της Δικαιοσύνης αποφασίζονται από το Υπουργικό Συμβούλιο και να καθιερωθεί ότι οι προαγωγές αυτές θα γίνονται από τις Ολομέλειες των Ανωτάτων Δικαστηρίων με μυστική ψηφοφορία μεταξύ των μελών τους.

γ. Η τροποποίηση του άρθρου 89, παρ. 1 του Συντάγματος, ώστε να απαγορευθεί στους δικαστικούς λειτουργούς η παροχή αμειβόμενης υπηρεσίας στο δημόσιο τομέα, για τρία τουλάχιστον έτη μετά την αποχώρησή τους από την Υπηρεσία. Συναφώς πρέπει να τροποποιηθούν και τα άρθρα 56, παρ. 1 και 89, παρ. 4 του Συντάγματος και να απαγορευθεί να ανακηρύσσονται υποψήφιοι ή να εκλέγονται βουλευτές ή να γίνονται μέλη Κυβέρνησης οι δικαστικοί λειτουργοί επί τρία τουλάχιστον έτη μετά την έξοδο τους από την Υπηρεσία.

δ. Η αποσαφήνιση του εργασιακού καθεστώτος και ο τρόπος επίλυσης συλλογικών διαφορών εργασίας μέσω διαιτησίας, προς όφελος των εργαζόμενων και του δημοσίου συμφέροντος (άρθρο 22 του Συντάγματος).

ε. Η τροποποίηση των άρθρων 27 και 28 παρ. 3 τα οποία αναφέρονται στην μεταβολή των ορίων της Επικράτειας και σε περιορισμούς ως προς την άσκηση της Εθνικής κυριαρχίας, αντίστοιχα, για τα οποία προβλέπεται έκδοση νόμου με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών. Τόσο σοβαρά θέματα απαιτούν την αυξημένη πλειοψηφία των 3/5 ή και των 2/3 του όλου αριθμού των Βουλευτών, όπως άλλωστε απαιτείται στην περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 28. Ειδικότερα εξειδικεύοντας την τροποποίηση αυτή αναφέρονται στα εξής:

A. Απαιτείται η εκ βάθρων αναθεώρηση του άρθρου 28 του Συντάγματος το οποίο καθορίζει τον τρόπο δέσμευσης της Ελληνικής έννομης τάξης από τις διεθνείς συμβάσεις και διμερείς συμφωνίες. Σύμφωνα με το άρθρο 28 § 2 εδάφ. α' για να εξυπηρετηθεί σπουδαίο Εθνικό συμφέρον και να προαχθεί η συνεργασία με άλλα Κράτη, μπορεί ν' αναγνωρισθούν με συνθήκη ή συμφωνία σε όργανα διεθνών οργανισμών, αρμοδιότητες που προβλέπονται από το Σύνταγμα και σύμφωνα με το άρθρο 28, παρ. 2 εδάφ. β' για την ψήφιση νόμου που κυρώνει αυτή τη συνθήκη ή συμφωνία, απαιτείται πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των βουλευτών, δηλαδή απαιτούνται 180 βουλευτές.

B. Με το άρθρο αυτό ανατίθενται Συνταγματικές αρμοδιότητες σε όργανα διεθνών οργανισμών, οπότε είναι απαραίτητο να αυστηροποιηθεί η διάταξη και η πλειοψηφία των τριών πέμπτων να αντικατασταθεί με την πλειοψηφία τουλάχιστον των 2/3 των βουλευτών, δηλαδή να απαιτείται η ψήφος 200 βουλευτών τουλάχιστον, όταν ήδη με απλή όσον και πλασματική πλειοψηφία (όπως αποδείχθηκε εκ των πρόσφατων εκλογών) των 151 βουλευτών κυρώθηκαν αντίστοιχες πράξεις περιορισμού της εθνικής μας κυριαρχίας.

Γ. Επίσης είναι απαραίτητο να αναθεωρηθεί το άρθρο 28, παρ. 3 του Συντάγματος σύμφωνα με το οποίο, η Ελλάδα προβαίνει ελεύθερα σε περιορισμούς ως προς την άσκηση της Εθνικής κυριαρχίας της με νόμο, που ψηφί-

φίζεται από την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, θέτοντας ορισμένες προϋποθέσεις, όπως το σπουδαίο εθνικό συμφέρον και δεν θίγονται τα δικαιώματα του ανθρώπου και οι βάσεις του δημοκρατικού πολιτεύματος και γίνεται με βάση τις αρχές της ισότητας και με τον όρο της αμοιβαιότητας.

5. Η Αναθεώρηση του άρθρου 44 παρ. 1 του Συντάγματος που ρυθμίζει την έκδοση των πράξεων νομοθετικού περιεχομένου, γιατί με την πρακτική που ακολουθείται πρόσφατα έχει σχεδόν καταργηθεί η νομοθετική λειτουργία της Βουλής. Ειδικότερα οι τροποποιήσεις αυτές εξειδικεύονται ως εξής:
 - a. Το άρθρο αυτό πρέπει να αφορά αποκλειστικά και μόνο στην αντιμετώπιση απρόβλεπτων και έκτακτων περιστάσεων. Να ορίζεται ότι εφόσον η κυβέρνηση αποστέλλει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας προς έκδοση Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου (ΠΝΠ) που αφορούν στη ρύθμιση άλλων θεμάτων, ο Πρόεδρος αρνείται την έκδοση αυτών, επιστρέφοντάς τες στην Κυβέρνηση, άλλως ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας θα ελέγχεται για παράβαση καθήκοντος.
 - b. Επίσης θα πρέπει να μειωθούν και οι προθεσμίες που ορίζονται για την κύρωση από την Βουλή των ΠΝΠ και συγκεκριμένα:
 - i. Η οριζόμενη προθεσμία αντί των 40 ημερών να μειωθεί σε 15 ημέρες.
 - ii. Η προθεσμία επίσης που ορίζει ότι, αν οι ΠΝΠ δεν υποβληθούν στη Βουλή μέσα στις προαναφερόμενες προθεσμίες ή αν δεν εγκριθούν από τη Βουλή, παύουν να ισχύουν σε 3 μήνες από την υποβολή τους, πρέπει να συντομευθούν σε ένα (1) μήνα, αφού το έκτακτο γεγονός δεν μπορεί να έχει μεγαλύτερη διάρκεια και εάν έχει τούτο να κρίνεται με συμπληρωματική πράξη με τις ίδιες πάντοτε προϋποθέσεις για την έκδοσή της.
6. Καθιέρωση σταθερού εκλογικού συστήματος.
7. Θέσπιση διατάξεων για την ενίσχυση της διαφάνειας και της αντικειμενικότητάς των ΜΜΕ.
8. Θέσπιση ρητής πρόβλεψης για την προστασία της εθνικής ταυτότητας και της ελληνικής γλώσσας.
9. Θέσπιση πλήρους διαφάνειας στα οικονομικά των κομμάτων.
10. Ανάθεση του ελέγχου του “πόθεν έσχες” των πολιτικών προσώπων σε ειδικό σώμα, αποτελούμενο αποκλειστικά από ανώτατους λειτουργούς των τριών Ανώτατων Δικαστηρίων της Χώρας. Ενίσχυση της επιτροπής αυτής με ειδικούς εμπειρογνώμονες του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος και δύο (2) πολίτες (με κλήρωση, κατά τα πρότυπα της κλήρωσης των ενόρκων), ώστε να ελέγχεται ουσιαστικά το “πόθεν έσχες” όλων των πολιτικών προσώπων, των αξιωματούχων του Κράτους και κάθε δημόσιου λειτουργού.
11. Αναθεώρηση της οργάνωσης και λειτουργίας των Ανεξάρτητων Αρχών.
12. Αναθεώρηση του άρθρου 16, για την ίδρυση και λειτουργία μη κρατικών Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.
13. Θεσμοθέτηση τεσσάρων (4) Μόνιμων Υφυπουργών: Εξωτερικών, Εθνικής Παιδείας, Προϋπολογισμού και Ναυτιλίας.
14. Αναθεώρηση του άρθρου 24 για την προστασία του περιβάλλοντος.